

NABOŻEŃSTWA PRZYGOTOWUJĄCE DO ODNOWY CHRZTU ŚWIĘTEGO³

OBRZĘD BŁOGOSŁAWIENIA USZU I UST ORAZ OBRZĘD WYZNANIA WIARY

Obrzęd ten najlepiej połączyć z modlitwą w ciągu dnia. Po odśpiewaniu hymnu oraz psalmów, w miejsce krótkiego czytania, należy wybrać jeden z poniższych tekstów biblijnych:

- Rz 10,8-10: „Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim...”.
- Rz 10,17-18: „Wiara rodzi się z tego, co się słyszy...”.
- 2 Tm 2,1-3: „Ty więc, moje dziecko, nabieraj mocy w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie...”.

Po tekście biblijnym następuje krótka homilia, w czasie której należy wyjaśnić symbolikę obrzędu „Effetha” – jednorazowo sprawowanego tylko podczas katechumenatu (w nawiązaniu do sceny z Mk 7,31-37) i wyjaśnić sens wzorowanego na nim obrzędu błogosławienia uszu i warg osoby pragnącej odnowić swoje przymierze z Chrystusem zawarte na chrzcie świętym.

Po homilii wszystkie osoby podchodzą kolejno do celebransa, który dotyka kciukiem prawego i lewego ucha oraz zamkniętych warg, udzielając błogosławieństwa ze słowami:

Na cześć i chwałę Boga wyznawaj wiarę, którą ci głoszono.

Po zakończeniu indywidualnego błogosławieństwa celebrans z rozłożonymi rękami odmawia następującą modlitwę:

Boże, nasz Ojcze, nasi bracia i siostry poznali zamiary Twojej miłości i tajemnice życia Jezusa Chrystusa. Spraw, aby ustami wyznawali to, w co wierzą z całego serca, i w całym życiu wypełniali Twoją wolę. Przez Chrystusa, Pana naszego.

---

³ Por. Centralna Diakonia Liturgiczna Ruchu Światło-Życie Irena Kucharska, Wojciech Kosmowski, Piotr Kulbacki (red.), *Triduum Paschalne. Podręcznik dla duszpasterzy i dla służby liturgicznej*, bmrw, s. 308–312.

Następuje wyznanie wiary: *Skład Apostolski* lub *Credo* mszalne oraz śpiew: „Com przyrzekł Bogu”. Celebracja kończy się błogosławieństwem i rozesłaniem.

CELEBRACJA O IMIENIU CHRZEŚCIJAŃSKIM

Nabożeństwo to można połączyć z nieszporami. Po trzecim psalmie, w miejsce krótkiego czytania, można przeczytać jeden z poniższych tekstów:

- Ap 2,17: „na kamyku wypisane imię nowe, którego nikt nie zna oprócz tego, kto je otrzymuje”.
- Ap 3,11-13: „I na nim imię Boga mego napiszę i imię miasta Boga, i moje nowe imię”.
- 1 J 3,1-2: „Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy”.

W homilii następuje wyjaśnienie nadania nowego imienia przy chrzcie świętym oraz wskazanie, że każdy chrześcijanin na chrzcie otrzymuje imię „Chrystusowy” (gr. *christianos*). Po homilii i responso-rium następuje podziękowanie.

„Drodzy bracia i siostry, dziękujcie teraz Panu za nowe imię każdego z nas otrzymane na chrzcie i za płynące z niego powołanie”.

Każdy mówi po kolei: Ja, ... (wymienia imię z chrztu), dziękuję za ... (np. Ja, Jerzy, dziękuję za powołanie do świętości w małżeństwie i za przykład rycerskiej postawy mego patrona).

Po dziękczynieniu następuje kantyk Maryi.

Do prośb na koniec można dodać modlitwę wstawienniczą na wzór *Litanii do Wszystkich Świętych*. Każdy wymienia imię swojego patrona z chrztu, dodając krótkie zdanie, które go charakteryzuje, np. Święty Stanisławie, biskupie, który byłeś wierny Bogu do końca pomimo prześladowań. Ciebie prosimy... Wszyscy odpowiadają: „Módl się za nami”.

W dalszym ciągu nabożeństwa jest modlitwa *Ojcze nasz*, kolekta, błogosławieństwo i rozesłanie.

DEKLARACJA GOTOWOŚCI DO SŁUŻBY

Ja, ..., poruszony(a) przykładem Jezusa Chrystusa, który podczas Ostatniej Wieczerzy obmywał uczniom nogi, mówiąc do nich: „Dałem wam przykład, abyście i wy tak czynili, jak ja wam uczyniłem” (J 13,15), deklaruje na okres jednego roku służbę na rzecz mojej wspólnoty parafialnej czy rodzinnej. Jestem gotów (gotowa) pełnić ją poprzez: .....

Mając świadomość tego, że Jezus Chrystus uczy mnie postawy służebnej i uzdalnia do niej, składam moją deklarację na ołtarzu, z którego spożywam Najświętsze Ciało i Krew Pańską. Amen.